8e JAARGe. № 192.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya ℘ jaar ƒ 24.– ℘ halfjr. ƒ 12.– ℘ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenbezn. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa „ do. „ 50.–

De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

ZATURDAG 11 AUGUSTUS 1860.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.

Advertentien met groote letter betalen dubbeld.

Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

ADVERTENTIEN.

VEILING VAN DOORGEKAPT KOPERGELD.

De Resident van Soerabaija, maakt bekend dat op *Woensdag den 15den Augustus e. k.* bij 's lands pakhuizen te Soerabaija, in het openbaar zullen worden verkocht 400,000 Amsterdamsche ponden, of meer, doorgekapt kopergeld, waarvan een monster bij de vermelde pakhuizen ter bezigtiging ligt.

De verkoop zal geschieden op de voorwaarden bedoeld in de *Javasche Courant* van den 7den dezer No. 54.

Soerabaya, *De Resident vd.*
20 *Julij* 1860. (1087) O. VAN REES.

(*Voor het Land.*) Naar aanleiding eener van hoogerhand bekomen magtiging zal op Zaturdag den 25sten Augustus a. s. des morgens ten 8 ure door den ondergeteekende ten zijnen bureele publieke uitbesteding worden gehouden voor de levering van diverse artikelen van Inlandschen oorsprong ten behoeve van den Artillerie Constructie Winkel, gedurende het jaar 1861.

Omtrent de voorwaarden dezer uitbesteding kunnen dagelijks van des morgens 8 tot des namiddags 1 ure (Zondags uitgezonderd) ten bureele van den Ondergeteekende, de verdere inlichtingen verkregen worden, alwaar eene opgave der marktprijzen van de onderscheidene artikelen ter Speculatie van gegadigden ter lezing zal gereed liggen.

De Directeur van den Artillerie Constructie Winkel,
(1148) VREEDE.

UITBESTEDING.

Op Woensdag den 5den September aanstaande, des voormiddags ten 10 ure

zal op het bureau van den ondergeteekende openbare uitbesteding worden gehouden voor de levering van:

2000 stuks SLAGT-OSSEN,

ten behoeve der troepen in de wester afdeeling van Borneo.

De voorwaarden der uitbesteding liggen dagelijks, met uitzondering van zon en feestdagen, van 's morgens 7 tot 12 ure, ter lezing op genoemd bureau, alwaar mede nadere inlichtingen te bekomen zijn.

Soerabaya, *De Onder Intendant der 1e klasse*
den 16e *Julij* 1860. *in de 3e militaire afdeeling op Java,*
(1063) Hk. VERMEER.

POST KANTOOR.

Op den **14** dezes des namiddags ten **2** ure zullen voor **Macasser** en de **Molukkes** brieven pakketten worden gesloten.

Soerabaya, *De Postkommies,*
9 *Augustus* 1860. **C. WELTER.**
(1208)

De ondergeteekenden maakt bekend, dat, gedurende den Oost Mousson geene grassnijders op de Geniewerken zullen worden toegelaten, en zij, bij aanhouding, ter bestraffing aan de policie zullen worden overgeleverd.

De Assistent Resident voor de policie,
Bij afwezen.
De Kommies ten policiebureele.
(1215) H. SCHMIDT WEIJMANS.

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Maandag den 13den Augustus 1860.

Voor het kommissie huis van den heer *Deeleman*, in de stad, op aanvraag van den heer *Versteeg*, van meubelaire goederen.

Op Dingsdag den 14den Augustus 1860.

Bij den heer *D. D. van Boeckholtz*, in de chines. kamp, op aanvraag van *Ho Ban Sing*, van den boedel van wijlen *Ho Bo Soeij*.

Op Woensdag den 15den Augustus 1860.

Bij 's Lands Algemeene Pakhuizen alhier, van ca. 400,000 Amsterdamsche ponden doorgekapt kopergeld van het gouvernement.

Op Donderdag den 16den Augustus 1860.

Bij den kapt. *Rijkens*, te Semoet van meubelaire goederen.

Op Vrijdag den 17den Augustus 1860.

In het pakhuis van den chinees *Tan Bindjang*, aan de Kalimaas, op aanvraag van de heeren *Kopersmit* & Co, van een schip en Inventaris. (1194)

STERFGEVALLEN.

Op heden den 6 Augustus, des nachts te twee ure, overleed in den jeugdigen ouderdom van acht en twintig jaren mijne dierbare dochter ANNA SOPHIA LANS, geboren *Mouthaan*, nalatende twee kinderen, en diep betreurd door hare geheele familie.

Soerabaya, *den* 9 *Augustus* 1860.
(1206) Wed. MOUTHAAN.
geboren Brust,

Na eene kortstondige ziekte van slechts acht dagen werd mij op den 21sten *Julij* door den dood ontrukt mijnen geliefden echtgenoot A. N. Teengs, mij drie kinderen nalatende, te jong om hun verlies te beseffen.

P. TEENGS.
[1202] *geb. Bell*

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Op Maandag 13 *August s*
Voor het Commissiehuis
VAN
A. H. DEELEMAN.

van den Inboedel van den Luitenant Versteeg.
(1196)

OP VENDUTIE

van Maandag 13den Augustus
BIJ
A. H. DEELEMAN,

zal nog voor rekening van belanghebbenden worden verkocht,

△ $ 14/15 „ 19/20 } 4 balen 400 ps. 10/4 MOLTONDEKENS.
S & C „ 832/834 3 „ 600 „ 10/4 Id.
835/836 2 „ 400 „ 8/4 Id.

min of meer door zeewater beschadigd aangebragt per Ned. schip *Holland* kapt. Auffmorth. (1195)

Op de VENDUTIE

Van Maandag 13 Augustus.
BIJ
A. H. DEELEMAN.

Zal nog voor rekening van belanghebbenden worden verkocht:

HD. GS. № 1280,1290 1292,1302 } 4 kisten @ 50 ps. 6/4 MADAPOLLAMS.
„ 1306,1307,1310 3 kisten @ 50 ps. 7/4 DITO.
1320 1 „ „ 50 ps. 6/4 CALICOTS.
1327 1 „ „ 50 ps. 7/4 DITO.

Min of meer beschadigd aangebragt per Ned. schip **WILHELMINA** kapt. Bleckingh. (1203)

OP VENDUTIE

Van Maandag 13 *Augustus.*
BIJ
A. H. DEELEMAN,

zal nog worden verkocht voor rekening van belanghebbenden.

S & C P & H 49 vaten *Korenschoof* MEEL.

Min of meer beschadigd aangebragt per Ned. schip **Wilhelmina** Kapitein Bleekingh. (1198)

Op VENDUTIE

van Maandag 13 Augustus
BIJ
A. H. DEELEMAN.

Zal nog voor rekening van belanghebbenden worden verkocht.

B v d Z. 4/2 PIJPEN GENEVER,

min of meer beschadigd aangebragt per het Ned. schip *Wilhelmina*, kapt. Bleckingh. (1211)

Op VENDUTIE

van Maandag 13 Augustus
BIJ
A. H. DEELEMAN.

Zal nog worden verkocht voor rekening van belanghebbenden.

B no. 74 Een kist inh.
4 stel TUIGEN voor **2** PAARDEN met PLEET GEMONTEERD
1 „ DO. „ **4** DO. met PLEET GEMONTEERD

min of meer beschadigd aangebragt van Liverpool per Eng. schip *Eleanor*, kapt. Armstrong. (1204)

Op VENDUTIE

BIJ
A. H. DEELEMAN.

Zullen nog worden verkocht eenige gedeeltelijk nieuwe **BOEKBINDERS-GEREEDSCHAPPEN** bestaande uit **persen, naaibanken, vergulpersen, fileten, snijploegen** enz. enz. (1173)

Op de aanstaande Vendutie

BIJ
A. H. DEELEMAN

zullen worden verkocht:

44 vaatjes ZEER GOEDE BOTER, en PUIK AMERIKAANSCH MEEL in vaten. (1176)

HOUTVENDUTIE

TE MODJOKERTO.

Op den 13den Augustus.

VAN P. M. 500 STUKS BALKEN,

afkomstig van den houtaankap te *Blitar* behoorend aan den heer W. B. Loudon, en liggende zeer geschikt voor den afvoer.

(1054) **L. H. ZANTHUIS, qq.**

VENDUTIE

Op Dingsdag den 14den Augustus a. s.
BIJ
D. D. VAN BOECKHOLTZ.

Van de nagelatene goederen van wijlen den Chinees Ho Bosioe bestaande uit:

CHITZEN, FLUWEEL, JACONET, CHINESCHE ZIJDE, TAFELKLEEDEN, GORDIJNGOED, KASTEN, LAKEN, enz. (1199)

Op de VENDUTIE

van den 14den Augustus a. s.

zal nog worden verkocht:

6 picols GOEDE KOFFIJ, PUIK AMERIKAANSCH MEEL, GOEDE BOTER, HAMMEN, BANKET, KOEK, SUIKERWERK, WITTE BROODSUIKER, KOPEREN PIJPEN, EEN EUROPESCHE WAGEN, enz.

(1200) **D. D. VAN BOECKHOLTZ.**

Op de VENDUTIE.

Van den 14den Augustus a. s.

Zal nog worden verkocht:
48 kisten @ 4 dozijn PALE ALE.
25 vaten @ 4 „ PORTER BIER.
60 kisten @ 2 „ CIJDER of APPELWIJN.
4 groote kisten inhoudende kleinere kistjes GOEDE VIJGEN.
50 blikken ENGELSCHE PROVISIEN.
10 kistjes LIKEUREN.

VOORTS:

58 stuks gemaakte ZWARTE JASJES (*Alpaca.*)
Eene partij Engelsche SLAGHOEDJES of PERCUSSIONS.

EN

10 vaten ieder @ 4 dozijn SUPERIEURE ALE.

BENEVENS:

Eenige Hollandsche PROVISIEN in BLIK.

(1210) **D. D. VAN BOECKHOLTZ.**

Op de VENDUTIE

van den 14den Augustus a. s.

Zal nog voor rekening van belanghebbenden worden verkocht:

DTD	No. 372 1 kist @ 50 ps. 5/4	**Calicots.**
—„—	No. 374 1 „ @ 50 ps. 5/4	**Madapoll.**
—„—	No. 380 1 „ @ 50 ps. 6/4	do.
—„—	No. 376 1 „ @ 50 ps. 5/4	do.
GJZ	No. 198 1 „ @ 50 ps. 5/4	**Calicots.**
—„—	No. 214 1 „ @ 50 ps. 5/4	do.
S & C DTH	No. 102 1 „ @ 50 ps. 5/4	**Madapoll.**
HPG	No. 116 1 baal @ 20 ps.	**Ruwe Drils.**
S GHS. K	—No. 868 1 kist @ 50 ps. 6/4	**Calicots.**
—„—	No. 876 1 „ @ 50 ps. 6/4	do.

Beschadigd aangebragt per het Nederlandsche schip *Holland*, kapt. AUFMORTH.

(1213) **D. D. VAN BOECKHOLTZ.**

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Op aanstaande Donderdag 16 Augustus.

ten huize van

den kaptein RYKENS op *Simoet.*

Van eenen netten inboedel, waaronder YZEREN LEDIKANTEN, nieuwe GEPOLITOERDE MEUBELEN, SPIEGELS LAMPEN, GLAS- en AARDEWERK, enz. benevens een goed gedresseerd OVERWALSCH RYPAARD.

(1197) **A. H. DEELEMAN.**

EXECUTORIALEN VERKOOP

VAN ROERENDE GOEDEREN.

Op Zaturdag den 18*den Augustus* 1860

des voormiddags ten half negen ure, zal door tusschenkomst van het Vendudepartement te *Modjokerto* ten huize van den Luitenant der Chinezen KWEE YONG GOAN aldaar, worden verkocht:

Stoelen, Banken, Kasten, Spiegels, Schilderijen, Lampen stolpen, Djattie houten balken, Twee stellen inlandsche Muzijk, twee Rijtuigen, enz.

Executant. — Procureur C. L. ARNOLD Jr.
Geëxecuteerde.—De Luitenant der chinezen KWEE YONG GOAN te *Modjokerto.*
Deurwaarder met de executie belast. F. J. BUIJTENDAG, buitengewoon Deurwaarder te *Modjokerto.* (1216)

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

VERTREKDAGEN
DER STOOMBOOT
OENARANG,



Van Batavia naar **Samarang** en **Sourabaya** 15 en 30 *Augustus.*
„ **Samarang** naar **Sourabaya** 2 en 18 *Augustus.*
„ **Sourabaya** naar **Samarang** en **Batavia** 7 en 22 *Augustus.*
„ **Samarang** naar **Batavia** 9 en 24 *Augustus.*

Voor vracht en passage gelieve men zich te adresseren bij.

De Agenten,

(1142) **ADAM & CO.**

HET STOOMSCHIP MENADO,



Kaptitein COUTERON,

Vertrekt naar de **Molukkos** via **Macassar Timor Koepang** en **Dellij,**

op Woensdag den 15*den Augustus.*

Adres bij,

(1207) **W. CORES DE VRIES.**

HET STOOMSCHIP PADANG.



Kapt. Guijot.

Vertrekt naar BATAVIA via SAMARANG, op *Zondag den* 12*den Augustus.*

Adres bij

(1183) W. CORES DE VRIES.

PHOTOGRAFISCH

PORTRETTEN ATELIER

VAN

C. C. F. PERRET.

Portretten op papier en glas, in diverse soorten van lijsten en étuis. (1082)

IN COMMISSIE

PUIK PUIK PRINCESSEN HAANTJES BIER van RENDORP in halve PIJPEN.

(1205) **A. H. DEELEMAN.**

Bij de Agenten te Soerabaija

VAN DE

OOST-INDISCHE ZEE EN BRAND-ASSURANTIE MAATSCHAPPIJ.

gevestigd te Batavia,

is thans gelegenheid tot het onmiddelijk verzekeren tegen gevaar voor Zee en Brand.

SCHIMMELPENNINCK & CO.

(1214) *Agenten.*

PER IDA MARIA DE RAATH,

ontvangen.

PUIKE GROOTE HAMMEN.
„ ROOKWORST.
„ KETTING SAUCIJSSEN. } *in stopflesschen.*
„ PEKELWORST.

BIJ

(1212) **DE STURLER & FAGNOTTI.**

WISSELS OP NEDERLAND.

bij

het Agentschap van de Factorij der Nederlandsche Handelmaatschappij. (1217)

WISSELS OP NEDERLAND.

(525) **B. J. VAN ECK & CO.**

PER IDA MARIA DE RAATH,

ontvangen.

PUIKE HAMMEN

BIJ

(1218) C. BECHADE.

NEDERLANDSCH INDIE.

SOERABAYA, den 11den Augustus 1860.

Met de Nederlandsche bark *Wilhelmina Maria*, Mevrouw M. Nauman en zoon.— Met het Engelsche schip *John Bobby*, de heer F. Bosch.

— Dezen morgen arriveerden alhier overland van Batavia de landmail-paketten inhoudende nieuwstijdingen tot 26 Junij ll. In een ons door onzen specialen correspondent toegezonden overzigt zullen onzen lezers het meest wetenswaardige zoo uit Nederland als het buitenland vinden zamengevat.

POLITIEK OVERZIGT.

VAN DEN SPECIALEN CORRESPONDENT VAN DEN *OOSTPOST.*

NEDERLAND.

De verkiezingen zijn afgeloopen op zeven herstemmingen na welke den 26sten zullen plaats hebben. De uitslag der stemming van 12 Junij was alles behalve voordeelig voor het Ministerie. Al de aftredende leden der liberale partij, welke pogingen men ook had aangewend om er sommigen te weren, zijn allen met overgroote meerderheid herkozen, de leden die over 't algemeen de rigting der regering zijn toegedaan hebben hier en daar veel moeite gehad om het vereischte aantal stemmen op zich te vereenigen, of moeten nu nog bij de herstemming met liberale kandidaten worstelen, waarvan het gevolg stellig wordt voorzien dat nog 2 à 3 gekozen zullen worden, terwijl voorts een ministerieel lid dat voor weinige weken pas zitting had genomen voor Amsterdam, en als koloniale specialiteit tegen over de rigting van den heer van Hoëvell was opgetreden [de heer Poolman] niet herkozen is, maar in zijne plaats de kandidaat der liberale kiezersvereenigingen in de hoofdstad.

Ziehier den uitslag in zijn geheel.

Groningen. Herkozen mr. B. Wichers.

Appingadam. Herkozen dr. R. Westerhoff, met 743 van de 823 geldige stemmen.

Assen. Herkozen mr. L. graaf van Heiden Reinestein, met 619 stemmen.

Leeuwarden. Herkozen mr. J. Tirks, met 520 van de 1059 geldige stemmen. De heer Tacoma had 500 stemmen bekomen.

Dockum. Herkozen de heer M. Kingma Hz. met 564 van de 650 geldige stemmen.

Sneek. Herkozen mr. S. Wijbenga, met 452 van de 850 geldige stemmen.

Steenwijk. Herkozen jhr. C. M. Storm van 's Gravesande met 308 stemmen.

Zwolle. Herstemming tusschen de H. H. Mijer, die 508, en T. J. Stieltjes, die 459 van de 1132 geldige stemmen, had bekomen.

Almelo. Herkozen dr. W. R. baron van Hoëvell, met 812 van 1129 geldige stemmen. De heer Brouwer bekwam 320 stemmen.

Deventer. Herkozen mr. J. R. Thorbecke, met 402 van de 477 geldige stemmen.

Zutphen. Herkozen mr. P. P. van Bosse, met 1035 van de 1454 geldige stemmen.

Arnhem. Herkozen mr. W. baron van Lijnden, met 940 stemmen. De heer van Tets bekwam er 448.

Nijmegen. Herkozen jhr. G. E. G. C. K. Dammer van Poldersveldt, met 1072 van de 1154 stemmen.

Amersfoort. Herkozen J. K. baron van Golstein met 725 van de 1039 geldige stemmen.

Utrecht. Herkozen mr. E. van Voorthuijsen, met 704 stemmen.

Haarn. Herkozen mr. P. M. Tutein Nolthenius, met 641 stemmen. De heer mr. H. M. de Lange bekwam 288 stemmen.

Amsterdam. Herkozen de HH. mr. J. Heemskerk Az. met 1232 en mr. C. van Heukelom met 1190, en nieuw gekozen de heer S. Cool, in plaats van het aftredend lid de heer Poolman, met 688 van de 1351 ingekomen geldige stemmen.

Alkmaar. Herstemming tusschen de heeren van Foreest en Blussé op welke respectivelijk zijn uitgebragt 524 en 506 stemmen.

Leijden. Herkozen mr. R. J. Schimmelpenninck, met 433 van 620 ingekomen geldige stembilletten.

Gouda. Herkozen jhr. mr. W. M. de Brauw, met 915 van 1290 geldige stemmen. De heer mr. A. Jongkindt Coninck bekwam er 272.

Rotterdam. Herstemming tusschen de HH. Olivier met 528 en Fransen van de Putte met 328 stemmen.

Delft. Herstemming tusschen de HH. C. Hoekwater [aftr. lid], die 662, en mr. H. G. C. L. Jansens die 607 van 1404 ingekomen geldige stemmen hebben bekomen.

's Gravenhage. Herkozen jhr. mr. W. T. Gevers Degroot, met 558 van 981 ingekomen geldige stemmen.

Dordrecht. Herstemming tusschen de HH. mr. P. Blussé van oud- Alblas, die 414, en mr. J. D. van der Poell aftredend lid] die 285 van de 931 ingekomen geldige stemmen heeft bekomen. De heer van der Heim had 194 stemmen op zich vereenigd.

Gorinchem. Herstemming tusschen de H. H. mr. A. J. Korteweg die 641 en jhr. mr. P. J. Elout van Soeterwoude (aftr. lid), die 581 van 1584 geldige stemmen verkreeg.

Middelburg. Herkozen mr. D. van Eck, met 651. De heer Tets van Goudriaan bekwam 325 stemmen.

Goes. Herkozen de heer P. J. Diggelen met 564 van de 845 geldige stemmen; de heer Fransen van de Putte bekwam 236 stemmen.

's Bosch. Herkozen dr. J. H. H. de Poorter, met 955 van de 1010 geldige stemmen.

Breda. Herkozen de heer C. W. Oomen, met 1014 van 1751 stemmen, hebbende de heer N. B. A. Guijé, er 674 bekomen.

Tilburg. Herkozen mr. C. C. A. Beens, met 600 van de 1133 geldige stemmen. De heer Borret bekwam er 487.

Eindhoren. Herkozen mr. J. B. Bots, met 999 van de 1085 ingekomen geldige stemmen.

Boxmeer. Gekozen de heer H. C. F. Kerstens, met 632 van de 963 geldige stemmen; mr. L. Haffmans, te Horst, had 329 stemmen bekomen.

Maastricht. Herkozen mr. E. van Winsterhaven, met 780 van de 78* geldige stemmen.

Roermond. Herstemming tusschen de HH. mr. M. P. H. Strens [aftreden lid] die 584 en mr. K. L. J. Cornelis, die 522 van de 1122 geldige stemmen had bekomen.

Met dit resultaat voor oogen, en met terugzigt op het onthaal dat het Ministerie bij zijne eerste optreding reeds had ondervonden, ontveinst men zich niet dat zijn toestand hagchelijk is.

Het schijnt vooral ten aanzien der ministers van Hall en Rochussen dat het gebrek aan overeenstemming of vertrouwen der volksvertegenwoordiging bestaat; den eersten wegens zijne antecedenten, in allerlei rigting op politiek gebied, den tweeden omdat hij, opgetreden in Maart 1858, met een liberaal programma en met liberale beloften en voordragten, ook met betrekking tot de koloniën, van lieverlede daarop is teruggekomen, zich heeft laten influenceren door de partij der oude Indische ambtenaren alhier, de eerst aangeboden O. I. comptabiliteitswet weder heeft teruggenomen zonder uitvoering aan het gebiedend voorschrift der grondwet te geven; zich meermalen in zeer teruggaanden geest heeft uitgelaten over gewigtige beginselen van koloniaal regerings beleid; de regeling der suikercultuur werkelijk heeft tot stand gebragt zonder tusschenkomst der wetgeving en met verlenging der bestaande contracten voor 10 jaren; en eindelijk omdat hij de koloniale reactie begunstigt niet alleen, maar ook een schrijver in bescherming heeft genomen die beurtelings alle partijen heeft gediend en verlaten en thans in de „*Nederl. Indie*" met het stalen voorhoofd van een renegaat naast en tiert tegen de partij voor wie hij vroeger in het stof kroop.

Al die omstandigheden werken zamen om de spanning tusschen het Ministerie en de kamer gaande te houden of te vergrooten, zoodat men bij de eerste bijeenkomst (men zegt op 10 Julij) nieuwe botsing, nieuwe verwijdering te gemoet ziet, terwijl de uitslag der verkiezingen heeft geleerd dat bij algeheele ontbinding, de kansen om groote verandering in het personeel der kamer te erlangen, alles behalve voordeelig zijn, maar dat het integendeel te voorzien is dat nog meerdere vrienden of geestverwanten van het ministerie het onderspit zouden delven.

Intusschen heeft de Regering ook eene kracht waarop zij bouwt.

Het spoorweg ontwerp is aanhangig, het voorloopig verslag daarover is bereids uitgebragt en is niet zeer gunstig voor het regerings ontwerp. Spoedig ziet men de antwoorden tegen moet en dan is de zaak rijp voor discussie. Neemt de kamer het ontwerp der staatsspoorwegen aan, dan zal het hoofd van het kabinet, over het vroegere waarschijnlijk heenstappen, en het Ministerie zal aanblijven. Verwerpt de kamer, dan zou dit, bij den sterken aandrang op spoorwegen in alle deelen des Rijks, een motief kunnen zijn tot ontbinding der kamer, en dan zouden de tegenstemmers een zware kamp hebben, of liever de meest waarschijnlijke kans om *niet* herkozen te worden. Zoo is de stand van zaken op dit oogenblik, en ten bewijze hoe verdeeld de opinien zijn omtrent het spoorweg-ontwerp, kan strekken het volgend beknopt overzigt uit dat volumineuse verslag der afdeelingen van de Tweede Kamer. Daaruit toch blijkt, bij zamentrekking, dat vele leden, naar aanleiding van al het gebeurde, met bevreem-

ding van deze voordragt hebben kennis genomen, en zich weinig geneigd gevoelden het ministerie op den ingeslagen weg te volgen. Door vele leden werd het stelsel van staatsspoorwegen zeer bestreden. Anderen miskenden die bezwaren niet maar in den gegeven toestand en na al het gebeurde, waren zij meer geneigd tot het ontwerp toe te treden. Zoo het de bedoeling der regering was om het punt der rangorde van aanleg onbeslist te laten, dan moesten ook de voorstanders der wet zich daartegen ten sterkste verklaren, zoomede tegen de exploitatie van staatswege. Op beide punten werd inlichting gevraagd; de slotsom was echter dat, als de staat de wegen bouwt hij ook de risico der exploitatie moet dragen, waarin voor de tegenstanders van het ontwerp een bezwaar te meer lag tegen het geheele plan. Velerlei finantiële bezwaren werden geopperd; men meende dat de kosten veel meer zouden beloopen dan geraamd was en misschien wel 200 in plaats van 100 millioen zouden bedragen. Andere leden meenden dat dit niet moest doen afschrikken om geregeld jaarlijks 10 millioen voor den aanleg van spoorwegen te besteden en dat, zoo de kosten al meer mogten zijn men toch met den aanleg moest voortgaan. Vervolgens werd de vraag besproken, of wij op een jaarlijksch zuiver overschot van 10 millioen kunnen rekenen.

De gevoelens waren ook hier, even als op de vorige punten zeer verdeeld, gelijk mede over de vraag wat voordeeliger is aanleg van staatswege of bij concessie. Verder zijn velerlei bedenkingen gemaakt nopens de rigting der lijnen en de rivier overgangen.

Het plan van Maarsbergen als uitgangspunt te nemen met een overgang bij Tiel, vond vele bestrijders.

Er werden bepaalde inlichtingen gevraagd omtrent de verbetering der gemeenschaps-wegen van Amsterdam en Rotterdam met de zee. Vele andere leden wilden de zaak der spoorwegen zoo min mogelijk afhankelijk maken van de bedoelde waterwegen. Ten slotte werd de aanbieding verlangd eener wet houdende zamenstel en rigting der spoorwegen en uitlokking van aanvragen om concessie binnen een zekeren termijn, bijv. van eene maand. Na den afloop daarvan zou de regering de wetgevende magt kunnen doen oordeelen over de meest voordeelige wijze van uitvoering, hetzij bij concessie of des noods van staatswege.

Tijdverlies was daarbij niet te vreezen, daar het tegenwoordig plan toch niet dan na de vaststelling der begrooting voor 1860 kon worden uitgevoerd.

In verband hiermede werd dan ook in den aanhef van het verslag nadere inlichting gevraagd omtrent alle aanvragen om concessie tot nu toe bij de regering ontvangen. Uit den aard der zaak, zegt het verslag, zou in dat overzigt niet mogen ontbreken de jongste aanvrage van de heeren Bredius, van Reesema en Riche, die thans tegen het genot van rijkssubsidie, een nagenoeg gelijk spoorwegnet als het door de regering voorgestelde tot stand willen brengen.

Aan het slot van het uitgebreid verslag heeft de Commissie het gepast geoordeeld terug te komen op het gevoelen van de tegenstanders van het ontwerp, en aan te merken dat deze, doordrongen van de overtuiging *dat de Regering tot het bekomen van voldoende aanvragen tot concessie te eenzijdig is te werk gegaan*, dat verzuim willen herstellen en alzoo verlangen dat eerst eene wet worde vastgesteld welke het „zamenstel en de rigting der lijnen omschrijft en tevens eene „bepaling inhoudt, welke het aanvragen der concessie binnen den tijd van eene maand kan uitlokken, ten einde daarna de wetgevende magt te kunnen raadplegen over de meest „voordeelige wijze van uitvoering, het zij bij concessie het zij op kosten van den staat."

Naar het zich laat aanzien, zal het vooral over deze conclusie zijn dat de groote strijd loopen zal. Neemt de kamer een zoodanige conclusie b. v. in den vorm van amendement aan, dan is het regeringsontwerp voorloopig ter zijde gesteld, de publieke concurrentie geopend en het wapen om de kamer te ontbinden op grond dat men tegen de spoorwegen gestemd zou hebben, ontnomen.

Overigens verwacht men ook nieuwe interpellatie *aan*, of discussie *met* den Minister van kolonien over de plaats gehad hebbende regeling der suikercontracten bij wijze van aanschrijving aan den gouverneur-generaal, zonder tusschenkomst, wat de grondslagen betreft, van de wetgevende magt, in strijd met de in de zitting van 11 Mei aangenomen motie van orde der Tweede Kamer.

Die regeling nu, in de Staats courant gepubliceerd en in de mail-editiën der Hollandsche bladen zeker in haar geheel opgenomen, komt zaamgevat hierop neder:

De algemeene grondslagen zijn in 32 §§ vervat en treden in vele bijzonderheden; daarbij zijn ook vastgesteld twee model contracten, La. A. voor de verlenging van de loopende contracten voor den tijd van 10 jaren, en lett: B, voor de uitbesteding van nieuwe ondernemingen voor den tijd van 20 jaren, terwijl een slot § reeds nu uitzonderingen toelaat voor de contractanten, die ten gevolge van vroegere voorschotten, in schulden bij het Gouvernement zijn vervallen.

Behalve de voorschreven duur komt de regeling in de hoofdzaak daarop neder, dat het gouvernement *de verbindtenis aangaat*, om jaarlijks eene bepaalde uitgestrektheid bouws (ieder van 500 Rijnlandsche roeden) met suikerriet te doen beplanten, en wel, in den regel 400 bouws voor iedere onderneming, behoudens velerlei uitzonderingen voor de 96 bestaande contracten. Het minimum plantloon voor de bevolking wordt bepaald op *ƒ* 3 per pikol bij eene opbrengst van niet meer dan 30 pikols, en bij hoogere opbrengst met wijziging doch, in dier voege, dat aan de bevolking *ƒ* 75 per bouw wordt verzekerd.

De ondernemer moet voortaan met eigen middelen werken in de suikerfabriek, doch kan toch tijdelijke hulp aan het gouvernement vragen. Hij moet van de over de laatst verloopen drie oogstjaren reeds bekende, en vervolgens te constateren gemiddelde opbrengst, 2/3 gedeelten aan het Gouvernement leveren. Van die 2/3 moet 70 ten 100 bestaan in suiker van standmonsters no. 16 tot en met 20, en 30 ten 100 van die van no. 112 tot en met 15.

Het Gouvernement betaalt *ƒ* 3 per pikol (125 Amsterdamsche ponden) suiker, gelijkstaande aan het standmonster no. 16, en een halven gulden meer of minder naar elk hooger of lager nommer van de voormelde nommers. Volgens laatst aangegane contracten was de leveringsprijs op *ƒ* 6,50 bepaald, zoodat deze met 50 cent is verhoogd.

De suiker moet bij de aflevering zijn gepakt in bamboezen krandjangs, inhoudende $3\frac{1}{2}$ à 4 pikols. De keuring geschiedt door eenen geemploijeerde van de factorij der Handelmaatschappij of een door het gewestelijk bestuur aangewezen persoon. In geval van verschil over de qualiteit der suiker beslist de genoemde factorij.

Bij niet-levering binnen het oogstjaar van de vereischte hoeveelheid, vergoedt de contractant de ontbrekende pikols naar den hoogsten marktprijs voor no. 18, of tegen *ƒ* 9 per pikol, wanneer de marktprijs minder mogt bedragen, (en dit onder korting van den contractsprijs van *ƒ* 9) en bovendien *ƒ* 2 voor iederen ontbrekenden pikol. De contractant mag zijne regten en verpligtingen niet op een ander overdragen, dan met toestemming van 't gouvernement. Bij zijn overlijden gaan zijne regten en verpligtingen over op zijne erfgenamen.

Bij het eindigen van het contract, gaat de (*veelal uit renteloos voorschot opgebouwde*) fabriek met de toestellen aan het gouvernement over, tegen vergoeding naar taxatie, bijaldien het Gouvernement niet van de overneming afziet. Voor de bestaande ondernemingen, voor welke hoogere contractprijzen zijn te bedingen, worden, bij verlenging, de hoogere prijzen en de te leveren hoeveelheid volgens de oude voorwaarden aanvankelijk behouden.

In verband tot deze regeling dient nog vermeld te worden dat in welonderrigtte kringen alhier het feit wordt verhaald, dat even *vóór* den regeling, het contract van de heeren van Vloten waarover vroeger procedures zijn gevoerd en dat vervallen was, nog op de oude wijze is vergeven aan den heer Bronkhorst intendant van 's konings paleizen op het Loo en dat de heer Galois naar Indië is om over de aanvaarding der fabriek ete te onderhandelen. Het bedoelde contract is dat van *Panka* in Tagal, en de heeren V. Vloten moeten naar men verder zegt, ontheven zijn van de som die zij aan het gouvernement moeten betalen en zouden nog eene niet onaanzienlijke som er bij ontvangen hebben. Wat daarvan met volle juistheid is zal nader wel blijken, want het is stellig te voorzien, dat, na de houding en zienswijze der kamer ten aanzien der wijze van uitgifte der suiker-kontracten, dit wederom een feit is, dat tot het vragen van opheldering gereede aanleiding zal geven, juist omdat het een vrij en eigenlijk dus nieuw contract zijnde, daarop had kunnen toegepast zijn de regel in het besluit voor *nieuwe* contracten verordend, namelijk, openbare uitbesteding.

Ten bewijze hoe onze onschatbare overzeesche bezittingen meer en meer de belangstelling der natie opwekken, kan dienen, dat op het in de laatste dagen te Amersfoort gehouden landhuishoudkundig congres, eene speciale afdeeling is ingedeeld voor *koloniale landbouw.*

Als voorzitter dier afdeeling trad de heer van Raders op, die een beknopt overzigt gaf van het gesprokene over de verschillende punten aan de overweging van die afdeeling onderworpen; hij bepaalde zich meer bijzonder tot die onderwerpen welke aanleiding hadden gegeven om eenig voorstel aan het congres te doen. Daarom vestigde hij in de eerste plaats de aandacht op no. 108 van het programma luidende:

„Zijn de eilanden in onze kolonien gelegen, genoegzaam onderzocht om met zekerheid te kunnen aannemen, dat zich geene vogelguano daarop bevindt? Zoo neen, zou dan een bepaald onderzoek ten dien aanzien van wege de regering in te stellen, aan te bevelen zijn?"

De afdeeling stelde voor dit onderzoek bij de regering aan te bevelen."

Dienovereenkomstig werd besloten.

Een 2e. punt, waaromtrent de 4e. afd. een voorstel deed, was no. 109, luidende:

„Het is bekend, dat in vele holen op Java dikke lagen van guano, afkomstig van vledermuizen, gevonden worden, even als in Sardinië, waar men deze vledermuizen-guano voor den landbouw benuttigt. Is die guanosoort in Indie reeds wetenschappelijk onderzocht? Zoo niet, zoude het dan wenschelijk zijn, dat zij aan een wetenschappelijk en empirisch onderzoek onderworpen wierd.

De wenschelijkheid van dit onderzoek werd uitgesproken en na eenige discussie besloten het te verzoeken aan de Maatschappij van Nijverheid te Batavia, die bij andere gelegenheden verklaard had, gaarne inlichtingen en wat dies meer zij, ten behoeve van landbouw en nijverheid in het moederland te geven.

Een ander onderwerp van grooter belang is het koninklijk besluit waarbij de heer J. J. Stieltjes, eervol ontslagen officier der artillerie van het leger hier te lande, benoemd is tot adviseur voor technische zaken bij het Departement van koloniën en hem tevens eene zending opgedragen naar Ned. Indie tot het doen van een onderzoek omtrent de bestaande middelen van vervoer op Java, en het voorstellen van al hetgeen tot verbetering daarvan noodig is, in verband met ingeleverde ontwerpen en voorstellen tot den aanleg en de exploitatie van spoorwegen op dat eiland; terwijl de heer John Dixon is benoemd tot hoofdingenieur voor spoorwegen en industrie in Ned. Indië.

Ten slotte nog een woord over een ander belangrijk wetsontwerp bij de tweede kamer aanhangig en weldra rijp voor discussie. Het betreft de nieuwe voordragt van den Minister Godefroi over de regterlijke organisatie. Het oordeel daarover is over 't geheel, zeer gunstig, zoodat het voor dezen minister schijnt weggelegd, een zoodanige wet tot stand te brengen.

De *meerderheid* toch vereenigde zich met het vooropgezette beginsel dat de Hooge Raad zal blijven *hof van cassatie*, een beginsel dat trouwens reeds ten vorigen jare bij stemming in de kamer werd uitgemaakt. Vele leden wenschten evenwel reeds dadelijk te verklaren, dat zij zich niet zouden kunnen vereenigen met het zoogenaamde zuivere cassatie stelsel, dat, bij vernietiging der uitspraak van den *judex facti* de regtspraak ten principale uitsluit en verwijzing der zaak voorschrijft naar eenen anderen regter dan die het vernietigde vonnis of arrest wees.

Ook de vraag af de beregting der zaken in hoogér beroep aan eene bijzondere soort van regtscollegien — aan geregtshoven derhalve-zal worden opgedragen, vond bij de *meerderheid* eene bevestigende beantwoording, vooral indien appel van alle strafzaken werd toegelaten.

De *meerderheid* beaamde ook het behoud der arrondissements regtbanken als gewone regter in burgerlijke en handelszaken, hoewel de vóór 1838 bestaan hebbende regtbanken van koophandel nog enkele verdedigers vonden.

Minder eenstemmigheid heerschte er met betrekking tot de organisatie der kantongeregten. Meer bijval vond de afschaffing der emolumenten van den kantonregter, welke maatregel velen ook op de griffiers toegepast wenschen te zien. — Dat in het strafgeding de opheffing der reeds voor een groot gedeelte weggenomen onderscheiding tusschen criminele en correctionele zaken vrij algemeene toejuiching ondervindt, behoeft schier geene vermelding.

Verschillende denkbeelden werden ter vervanging van het appel voorgedragen en ontwikkeld. Er waren leden die de jurij terug verlangden, niet zoo zeer de gansche jurij die hier te lande nimmer populair was, maar een meer overeenkomstig den landaard ingerigt collegie, welker regtsbevoegdheid sommigen tot de politieke misdrijven wilden bepaald zien.

Anderen wenschten de opdragt der beregting van de zwaardere strafzaken aan de hoven, gelijk thans of wel aan de regtbanken in de hoofdplaatsen zittende met een grooter getal regters. Eenigen verklaarden zich met nadruk tegen elk appel, behalve tegen dat van de vonnissen der kantonregters.

De Commissie van rapporteurs, het wederzijds aangevoerde resumerende, *zooveel dit doenlijk is* meende te kunnen stellen, dat het voorgedragen appel in strafzaken haar voorkomt meer goed-dan afkeuring te hebben gevonden, en dat bij sommigen zelfs uitbreiding van het hooger beroep tot *alle strafzaken zonder eenige restrictie* bijval zou vinden. Zij meent tevens te kunnen verklaren, dat de meerderheid de invoering der jurij voor onraadzaam houdt, wegens het daartegen heerschende vooroordeel dat de opheffing der verpligte voorloopige instructie niet zoo veel ondersteuning vond als de invoering van het appel, daar er voorstanders van instructie en appel gelijktijdig gevonden zijn, dat eindelijk de overige aangevoerde denkbeelden door een grooter of kleiner getal leden werden voorgestaan.

BUITENLAND.

Drie questien hielden sedert de laatste veertien dagen de aandacht van Europa hoofdzakelijk bezig, de Italiaansche, de Duitsche, de Zwitsersche. Het zijn dan ook deze voornamelijk, die wij wenschen te bespreken.

De Italiaansche. De berigten, daaromtrent ingewonnen, getuigen voortdurend zoowel van het overwigt van den onverschrokken aanvoerder der insurgenten, als van de moedeloosheid van de Napelsche regering en bevolking. Garibaldi is niet alleen meester van Palermo, maar hij draagt er roem op het te zijn, en met zekere onwankelbaarheid, die onmiskenbaar eerbied opwekt en vertrouwen inboezemt (de Napelsche vorst moge het onbeschaamdheid en verwatenheid heeten) is hij ijverig voortgegaan Palermo te versterken, bevelen af te kondigen, een kabinet zamen te stellen meer in den geest der Sicilianen (oorlog en marine Orsini, die hun een wakkeren strijder en martelaar voor de zaak der vrijheid herinnert, binnenlandsche zaken en finantien Crispi; justitie en gratie, Guarnerie; eeredienst en onderwijs, mgr. Gregorio Ugduleua; algemeene politie, Guiseppe Ugdulena) provisionele besturen te benoemen, administratieve maatregelen voor te schrijven, in één woord, zoo als hij het zelf uitdrukt: *l' ètat, c' est moi.* Tegenover dit zegepralen van Garibaldi-den held van dag —, wiens leger in gelijke mate toeneemt, als de ontrouw van het Napelsche leger vermeerdert, bevindt zich de koning van Napels voortdurend in een staat van isolement. Nog eene poging waagde hij om zich de interventie der groote mogendheden te verzekeren. De Napelsche gezant te Oostenrijk vereenigde eenige dagen geleden de gezanten der groote mogendheden in eene conferentie, verzocht hun aan Napels het bezit van Sicilie te waarborgen en als gevolg daarvan indien Garibaldi op Sicilie het gezag van Victor Emanuel mogt proclameren, de aanhechting daarvan bij Piemont niet te erkennen. Maar de gezanten weigerden ten stelligste eenige belofte te geven, veel minder eenige verbindtenis aan te gaan, en zoo baat het den verlaten vorst weinig of hij thans, in den uitersten nood, eenige geneigdheid betoont tot het doen van concessien. Voor wien zal koning Frans echter plaats maken, voor een Murat, voor een protecteraat, voor Victor Emanuel? Het laatste is het waarschijnlijkst, zoowel indien men acht geeft op het doel dat Garibaldi steeds voor oogen zweefde: *de eenheid van Italie*, als indien men let op de tegenwoordige gezindheid der Sicilianen. Het is bekend, deze is zeer veranderlijk, maar thans geeft zij vrij duidelijk haar verlangen te kennen om bij het rijk van Victor Emanuel te worden ingelijfd. Terwijl de Napelsche troepen Palermo en de forten nu geheel hebben ontruimd en op de reede geene Napelsche schepen meer zigtbaar zijn, gaat ook de voorloopige organisatie van het eiland goed vooruit. Garibaldi heeft thans eene geregelde armee georganiseerd, die uit drie divisien bestaat en door dappere officieren gekommandeerd zal worden. Het is een waar feest in Palermo; waar nog voor weinige dagen de bommen vlogen, knallen thans vreugdeschoten, allerwege waaijen de Sardinische vlaggen en de bevolking schenkt hare volkomene goedkeuring aan het bestuur van den Sardinischen vorst. Nogtans schijnt de koning van Napels den strijd niet op te geven en vertoont hij het vernederend schouwspel van in den uitersten nood liever eene verzoenings-politiek te volgen, dan zich te scheiden van eene bevolking, aan wie zijne regering afkeer inboezemt. Zijn leger, op den voet van oorlog gebragt, bedraagt, niettegenstaande den afval, thans 100,000 man en er zijn drie kolonnes op marsch gegaan, eene naar Basilicat, de andere naar Salerno en de derde naar de Abruzzen. De generaals, die op Sicilie het bevel hebben gevoerd, o. a. Lanza, die eerst des konings *alter ego* was, worden zonder hun schuld het minst nog is gebleken, afgezet en anderen benoemd, van welke hij meer werkzaamheid en energie verwacht. Het denkbeeld is niet ondoordacht, om door de promotien tot alle rangen uit te strekken, den militair tot ijver en dapperheid aan te sporen. Of Garibaldi zelf al tot het vaste land van Napels is genaderd, is onbekend, maar dit kan men voorzien, dat het oproer aldaar met elken dag zal kunnen uitbreken. Wat daartoe bijdragen en tot ernstige verwikkelingen zal kunnen aanleiding geven, is hetgeen gebeurd is met twee schepen, die naar Sicilie bestemd waren om Garibaldi versterking aan te brengen. Op de hoogte van het kanaal van Piambino heesch een Napolitaansch fregat de Engelsche vlag en bood toen de beide schepen aan ze naar Palermo op sleeptouw te nemen. Nadat het aanbod aangenomen was, heesch het fregat terstond de Napelsche vlag en sleepte de schepen naar Gaëta. Thans zou de sardinische gezant te Napels de restitutie dier schepen vorderen en in dien eisch door den engelschen ambassadeur Elliot ondersteund worden. Andere berigten geven van dit feit echter eene andere lezing en verklaren dat het Noord Amerikaansche schepen zouden zijn geweest. Daar hierin in ieder geval van wege eenige Regering een *casus belli* kan worden gezocht, zoo blijft dit feit de aandacht vooral van Frankrijk, dat zich gaarne in oorlogen mengt, levendig houden. Wat daarvan zij; zeker is het, dat de Engelsche Regering noch op de interpellatie van den markies van Normanbij in het hoogerhuis, noch op die van den heer Griffith in het lagerhuis bepaaldelijk het verzoek tot die restitutie heeft ontkend.

Wij moeten thans over de Duitsche questie spreken. Het opmerkelijkst feit dat hier vermeld moet worden, is de zamenkomst der Duitsche vorsten te Baden-Baden op 16 en 17 Junij. Bijna al de vorsten van Duitschland voldeden aan de uitnoodiging van den prins-regent van Pruissen, wien het zeer ten gunste werd aangerekend, dat hij, toen hem de Fransche keizer in gemelde stad een onderhoud voorstelde, daarin bewilligde onder voorwaarde dat ook de overige Duitsche vorsten op dat congres zouden worden toegelaten. Wat was het doel van den keizer met dit con-

gres? Zouden zijne bedoelingen met de Rijnprovinciën blijken? Want nu de aanhechting Savoije en Nizza aan Frankrijk in het Sardinische parlement met groote meerderheid was goedgekeurd, was het de algemeene kreet in Europa: thans zijn de Rijnprovinciën aan de beurt! Zou de keizer getracht hebben Pruissen van Engelands invloed vrij te maken en zou hij den prins-regent allerlei inlijvingsplannen hebben voorgelegd, en hem hebben trachten te overtuigen, dat, indien hij daarin toestemde, Pruissens territoir even zoo als dat van Frankrijk zou worden vergroot? Die compensatie-politiek in verband met de annexatie-politiek schijnt Napoleon bij dit congres niet te hebben aangedreven. Immers, indien men acht geeft op de toespraak, waarmede de prins-regent van de andere souvereinen afscheid nam, dan kan men *daaruit* volstrekt niet tot des keizers veroveringszucht besluiten. De prins regent verklaarde immers daarin dat hij in het onderhoud met den keizer had toegestemd „ook onder voorwaarde, dat er van de al of niet verandering der grenzen van het Duitsche rijk geen sprake zou zijn." De keizer had deze voorwaarde aangenomen, en heeft bij gevolg „de integriteit der Duitsche grenzen erkend." En deze rede in de toespraak, waarmede de koning van Wurtemberg den prins-regent namens gansch Duitschland heeft bedankt voor hunne deelneming aan deze bijëenkomst hebben een gunstigen indruk allerwege in Duitschland gemaakt, en voorzeker in meerdere mate de bevrediging opgewekt dan al de vredelievende woorden, voor en na het congres in het officiele orgaan de *Moniteur* uitgesproken. Immers aan het bazuingeschal van dien heraut wordt geen de minste waarde gehecht, door dengene die tot het wezen der zaken wil indringen: men vergeet het niet hoe nog weinige dagen voor de Italiaansche krijg uitbarstte in het vorige jaar, dit orgaan slechts van het behoud van den vrede gewaagde, en er zijn er, die gevraagd hebben of het *l'empire c'est la paix*, de leuze van dezen keizer in dien zin moet worden opgevat, dat eerst Frankrijk al zijne natuurlijke grenzen zal hebben heroverd en eerst dan kan gezacht worden in den waren zin des woords het keizerrijk uit te maken. Er behoort dus al zeer veel vertrouwen toe in deze bijeenkomst der Duitsche vorsten met den Franschen keizer en zijne echo's in dagbladen en vlugschriften niet anders te zien dan een poging om de oneenigheden tusschen de verschillende Duitsche vorsten uit den weg te ruimen, niets anders dan eene ernstige aanmaning aan Pruissen om den liberalen weg met volhardende energie te blijven bewandelen, niet anders eindelijk dan een daad van den keizer, nu al zijne *woorden* geen geloof mogten vinden, om van zijne vredelievende gezindheid jegens Duitschland blijk te geven. Welk het eigenlijk doel van den keizer is geweest, ligt in het duister, en het laat zich niet verwachten dat hij het doen eener zoo gewigtige stap het eigenbelang niet zeer bij hem heeft gewogen. Niettegenstaande de honigzoete taal des keizers, blijft Rusland, zijn trouwe bondgenoot op dit oogenblik, (en daarom wekt deze omstandigheid te meer verbazing op), van meening dat de keizer van Frankrijk het op de Rijnprovinciën gemunt heeft, en dat indien die gezindheid niet uit het gehouden congres kan worden afgeleid, andere feiten haar duidelijk doen uitkomen. Sommige dagbladen zijn zelfs zooverre gegaan om den keizer aan te wrijven, dat hij voor een zak KRO NEN de Rijnprovinciën van Pruissen wilde afkoopen. Zonder nu al te pessimistisch te zijn, mogen wij het er voor houden, dat de keizer, zoodra zich het oogenblik gunstig vertoont, deze natuurlijke grenzen zal trachten te herwinnen, even als hij Savoije en Nizza kreeg niet door den krijg, maar door een beroep op de nationaliteiten en op den zoo het heette vrije stemming. En daarom is het te hopen dat Duitschland zonder zich te laten vervoeren door de vernederende vrees, thans niet op eenmaal die vrees moge afleggen, maar een blijvend wantrouwen moge toonen tegen des keizers woorden en handelingen. Wat men ook daartegen inbrenge, des keizers steun is het *divide et impera*; hoe grooter de verdeeldheid van Duitschland is, hoe meer kans van welslagen hij ontmoeten zal in zijne veroverings plannen. Het is niet onwaarschijnlijk dat Duitschland die politiek begrijpt, en in plaats van de handen krimpend op te steken, die zamenlegge en door den band der liberale constitutien verbonden, den krachtigsten tegenstand moge bieden aan al wat zich deze roemzuchtige keizer voorneemt. Daardoor zal het alleen kunnen gebeuren, dat Oostenrijk, de eenige staat die aan het congres niet heeft deelgenomen, zich uit zijn diepen val verheffe, en langzamerhand den weg verlate, die zijn morelen en materieelen ondergang moet na zich slepen. Maar daardoor alleen zal het mede kunnen gebeuren, dat Duitschland krachtigen invloed bekome in de zaken van Europa en dat Pruissen zoodanige rang inname onder de eerste mogendheden als waarop het in meer dan een opzigt aanspraak heeft. Ten bewijze van het streven van Pruissen, om de eenheid der verschillende staten van Duitschland te bevorderen moet dan ook reeds worden gemeld, dat de prins-regent aan al de Duitsche regeringen eene circulaire heeft gerigt, waarin hij in eenige bijzonderheden treedt betreffende zijne positie tot den Duitschen Bond en tevens over dien Bond zijne zienswijze uitspreekt. Pruissen verklaart zich bepaaldelijk voor de noodzakelijkheid eener hervorming der Bonds-constitutie gelijk ook van het krijgswezen. Indien alleen die hervormingen de vruchten waren van het congres te Baden-Baden, het zou in zegenend aandenken blijven.

Indien wij het er dus voor houden, dat Napoleon de oplossing der Duitsche questie, — het is de Fransche regering niet oneigen questien op te sporen en dan over hare oplossing te gewagen, — tot een ander oogenblik verschuiven zou het wel eens kunnen geschieden, dat dit vraagstuk te gelijk werd te berde gebragt met het Zwitsersch-Savooische. Men kent de grieve van Zwitserland, dat overëenstemming verlangt tusschen art. 2 van het tractaat van Turin en art. 92 van het Weener-tractaat. Eerst werd na het kenbaar maken dier grief bij Zwitserland de hoop opgewekt dat deze questie in eene conferentie zou worden beslist. Toen volgden de gebeurtenissen in Italie, die aller aandacht gaande maakten en er werd aan Zwitserlands regten niet meer gedacht. Men kon niet iedereen be vredigen, werd gemompeld. Zwitserland volhardde bij zijne aanspraken en Frankrijk moest daarop letten, omdat blijkbaar Engeland zich die belangen der vrije natie aantrok. Den 22sten dezer kwam deze zaak thans ernstig in het Britsche parlement ter sprake. In antwoord op eene interpelatie van sir Robert Peel betuigde lord Russell, dat de nota door de Britsche regering van den Franschen minister van Buitenlandsche zaken, den heer de Thouvenel, ontvangen, geene verklaring inhoudt dat Frankrijk niet zoude toestemmen in eene vermindering van het Savooiste grondgebied ten voordeele van Zwitserland. Die nota stelt drie middelen voor om deze questie uit den weg te ruimen 1e. of de mogendheden stemmen toe in het houden eener conferentie, 2e. of er worden identieke nota's gewisseld, 3 of men late het aan Frankrijk en Zwitserland over het te zamen eens te worden omtrent een expedient ter vervanging van de vroeger door Piemont aangegane verbindtenissen. Het was te verwachten, dat de Engelsche minister reeds onverwijld over het derde voorstel zijne afkeuring te kennen gaf, de beide andere zou de Engelsche regering in overweging nemen. Maar het is tevens te voorzien, dat de Fransche keizer de zaak zoo lang zal weten verschuiven dat er reden bestaat dat zij met andere te gelijk in eene conferentie worde afgedaan, en dat alzoo eene wisseling van nota's de conferentie zal voorbereiden. Wij mogen hier wel zeggen, hoe meer wolken zich aan den gezigteinder van Europa vertoonen, hoe waarschijnlijker kan geacht worden de uitbarsting van eenen algemeenen krijg.

Er zijn behalve deze drie questien van overwegend belang, die wij op den voorgrond plaatsten, nog twee andere, die op dit oogenblik veler aandacht tot zich trekken. Vooreerst de Poolsche questie. Men spreekt veel van de oprigting van een zelfstandig koningrijk Polen, onder het bestuur van een engelsch vorst. Oostenrijk zou het zijn, dat zich zeer ten voordeele van dit ontwerp verklaart. Oostenrijk immers ziet in eene goede verstandhouding met Engeland een steun tegen het zich steeds uitbreidende overwigt van Frankrijk, dat gaarne Engeland Polen's bestuur afstaat, indien men Frankrijk slechts vergunne zijn invloed in Italie uit te breiden en nieuwe punten te winnen in de middellandsche zee. Maar Oostenrijk wenscht daarom wel het meest de verwezenlijking van het plan omdat het de behoefte gevoelt aan een tusschenstaat, die Oostenrijk en Rusland niet meer aan elkander doet grenzen. Keizer Frans Joseph schijnt doordrongen te zijn van het besef van het schandelijke en snoode der verdeeling van Polen en der moeijelijkheden, welke dit feit aan Oostenrijk berokkend heeft.

Terwijl Polens zelfstandigheid welligt meer in de verbeelding van sommigen dan in de wezenlijkheid bestaat, is van oneindig meer gewigt het Oostersche vraagstuk, al wordt dit voor het oogenblik op den achtergrond geschoven. De toestand van den zieken man gaat met den dag meer achteruit en men vreest dat Engelands middel om het gevaar vooralsnog af te wenden, het instellen van een onderzoek door Turkije zelve, buiten magte is het lot, Turkije beschoren, te keer te gaan. Wat men van Turkije hoort, bevestigt ongelukkig maar al te zeer wat Rusland voorspelde, de onderdrukking der christelijke bevolking is van hoogst ernstigen aard. Indien Turkije te lang draalt met het mededeelen van de resultaten der enquete, kan het gebeuren, dat juist de Oostersche questie de aanleidende oorzaak zal worden der conferentie, die zoovele vraagstukken waarop Europa het oog heeft gevestigd, zal moeten onderzoeken.

Voorzeker, indien men dit overzigt te zamen vat, groote gebeurtenissen wekken de levendige bezorgdheid op zoowel van de toongevende als van de secondaire mogendheden: met schrik wordt de toekomst te gemoet gezien. En die schrik wordt niet weggenomen door vredelievende bewoordingen, die slechts strekken om de ware gedachten te bemantelen, en die vrees vermindert niet bij de overweging, dat de publieke opinie zoo gaarne den vrede wenscht te behouden. Welk acht is er in het vorige jaar op die publieke opinie geslagen, die zich toen zoo krachtig mogelijk uitdrukte? Maar die schrik en die vrees vinden haren regtmatigen grond in zoo menig verschijnsel, dat zich in de verschillende staten openbaart. Het practische Engeland blijft met kracht zijne verdedigingswerken voortzetten en, merkwaardige omstandigheid, het wendt de oogen af van de groote binnenlandsche aangelegenheden om zich geheel met de zaken van het buitenland bezig te houden; het was bereid een amendement van den heer Mackinnon, die tot de Whigs behoort, om de behandeling der reform-bill uit te stellen tot na het bekend worden der resultaten van de voorgenomen algemeene volkstelling van 1861 aan te nemen, indien niet lord Russell juist met het oog op die waarschijnlijke aanneming de voordragt had ingetrokken, die aan een zoo dikwerf geuit verlangen der bevolking had moeten voldoen. Zoo handelt Engeland, maar zoo ook zijn het frankrijk en Rusland, die steeds nieuwe leeningen uitschrijven, steeds krachtig werkzaam zijn aan de vermeerdering van land- en zeemagt. Allerwege toebereidselen tot den krijg, want zoo lang van de zijde van Frankrijk in plaats van ontwapening slechts vermeerdering van krijgstoerusting de leuze is, zoo lang zal men aarzelen aan 's keizers woorden die waarde te hechten, welke hij niet slechts wenscht, maar ook door zijne agenten ter beurze dwingt dat daaraan worde toegekend. Dien dwang laat echter hij, die met onbevangen blik den gang der gebeurtenissen volgt, zich niet opleggen: hij blijft met kalmte toeschouwen het initiatief door den Franschen keizer gegeven, die slechts de vrijheid der nationaliteiten zegt te bedoelen, maar die kennelijk de ligt prikkelbare eerzucht zijner bevolking zoekt te bevredigen. Dat daaraan echter de rust van Europa niet op geofferd worde, blijft aan Engeland en aan Duitschland aanbevolen.

Aangekomen Passagiers.

Van Batavia:

Per *Beurs van Rotterdam*, kapt. de Vos: De heer P. Staus, vrouw en kind. — Per *Johannes Lodewijk*, kapt. van der Waal: De heer J. Reiniersen en de jonge heer F. C. Luykx.

Vertrokk. Passag.

Naar Batavia:

Per *Argo*, kapt. v. Teuten: De heer W. A. Brakel Reiger, echtg. en 3 kind.; de heer F. J. Knoops, echtgenoot en vier kinderen; mje A. Oostwegen; de heeren Tadema, Vermont, van Ommeren en A. Hoogveld, benevens eene Holl. en twee Javaansche bedienden. — Per *Zeenymph*, kapt. Graadt van Roggen: De heeren J. Zomermijer, J. A. Manuel en C. H. Swalue. — Per *Amsterdam*. kapt. Wiegmink. De majoor Hoedt, luit. Coblin en v. Heerdt, de heer Koningsveld en 125 man troepen.

Naar Soerabaija:

Per *Salatiga*, kapt. Biesthorst: De heer B. J. van de Wall. — Per *Joan Melchior Kemper*, kapt. Salm: De heer F. L. Mahlerwen, mejufvr.n G. H. Goldberg en E. M. Meijer en eene Jav. dame. — Per *Bellatrix*, kapt Sandberg: De heeren P. H. Verberne en echtg.; H. F. Angenent, echtg. en zoon; H. A Thijsen; mevr.n C. C. Adriaan, geb. Hardenberg, en C. Hogel, geb. Visser; mej J. C. W. Galup.

Naar Padang:

Per *Anna Maria Wilhelmina*, kapt Sontag Winkler: De heer Calitior.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Naam van het Schip.	den Gezagvoerder.	Grootte van 't schip in Lasten.	van waar gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangedaan.	werwaarts bestemd.	Agenten.
Aug. 10	Ned. Ind.	Inghien.	Kwee Liemhong.	17	Balie Padang.	5 Aug.	geene	Soerabaija.	
„ —	Nederl.	Cesa .	A. D. de Jong.	182	Batavia.	1 „	„	„	
„ —	„	Wilhelmina Maria.	W. Postma.	139	Amsterdam.	8 April.	„	„	
„ —	Engs.	John. Bobbij.	J. Smitt.	$274^{1}/_{2}$	Batavia.	2 Aug.	„	„	Adam & Co.
„ 11	Ned. Ind.	Atnief.	S. Alie b. Ac. Ba-asin.	43	Banjerm.	1 „	„	„	
„ —	„ „	Hing Aan.	Intje Abd. Adjies.	25	Balie.	5 „	„	„	

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsche	Kinderdijk.	D. Zwanenburg.	Nederland	Fraser Eaton & Co.
„	Nova Ze bla.	Hordijk.	„	„ „ „ „
„	Elis beth.	Veenstra.	„	„ „ „ „
„	Loevestijn.	Vonck.	„	„ „ „ „
Engelsche	Tireflij.	Kirbij.	Onbepaald	„ „ „ „
Nederlandsche	Delftshaven	Schaap.	In reparatie.	B. Kopersmit & Co.
„	Java	St kkel van Dam.	Wordt verkocht.	„ „ „ „
„	Schoonderloo.	Kruijt.	Amsterdam.	„ „ „ „
„	Javaan.	Munnix.	„	„ „ „ „
Engelsche	Equinox.	Thos. Williamson.	Golf van Perzië.	Hill Broekman & Co.
Nederlandsche	Ida Wilhelmina.	B. P. van Wijland.	Onbepaald.	E. Ten Brinck & Co.
„	Catharina Willemina	F. H. Popken.	Onbepaald.	„ „ „ „ „
„	Helmers.	A. Ressen.	„	„ „ „ „ „
„	Abel Tasman.	J. R. Rijken.	Nederland.	„ „ „ „ „
„	Ida Maria de Raath.	J. de Boer.	„	„ „ „ „ „
„	Nicot.	J. Amesz.	Amsterdam.	P. Kervel & Co.
„	IJssel.	C. Maarschalk.	Onbepaald.	Schimmelpenninck & Co.
„	Prins Frederik der Nederlanden	C. C. de Witt.	Onbepaald.	„ „ „
„	Allegonda Jacoba.	B C. Deurholt.	Nederland.	„ „ „
„	Hercules.	Detering.	„	„ „ „
„	Java.	Worthington.	Grissee en Batavia.	„ „ „
„	Julie Claire.	van Oosterom.	Nederland.	„ „ „
„	Holland.	Auffmorth.	„	B. J. van Eck & CO.
„	Fearnot.	Fabritius.	Onbepaald.	„ „ „ „ „ „
„	Jacob.	Börger.	In reparatie.	Mathieu Ebbs Ruys & Co.
„	Whampoa.	Butnor.	Nederland.	„ „ „ „ „
„	Twee Gezusters.	Keuzekamp.	„	„ „ „ „ „
„	Willhemina.	Blecking.	Macassar.	J. F. van Leeuwen & Co.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 10den Augustus 1860.

AANVOER.

Van Engeland via Batavia per het engelsche schip *Annie Archibald*, gez.gv. JOHN. H. FURNEIJ.

4500 steenen, 1 ijzeren suiker pan, en 112 kollies koopmanschappen, ORDER; 9 kisten koopmanschappen, FRASER EATON & Co; 14 kisten koopmanschappen, Mc LENNAN & Co; 86 kisten koopmanschappen, J. F. VAN LEEUWEN & Co; 4 kisten koopmanschappen, MAJOR MATZEN & Co; 1 kist koopmanschappen, BAIJER & Co; 2 kisten koopmanschappen, HILL BROEKMAN & Co; 1 kist rijtuig, FRASER EATON & Co.

Van Batavia en S marang per het stoomschip *Menado*, gez. COUTTRON. 4 kisten porcelein en lakwerk, ANKMALT & Co; 50 kisten thee, 6 ijzeren vijzels, 1 ledi aat, 12 collies manufacturen, ORDER; 1 kist diverse, THOMAS & Co; 3 kisten doeken, 1 pak monsters, B. VAN LEEUWEN & Co; 6 kisten cambriks, FRASER EATON & Co; 6 collies machinerien, ANKMALT & Co; 205 zakken klinknagels, Mc MILLAN MATZEN & Co.

Marktprijzen.

SUIKER ƒ 16.—
RIJST (CARGO) ƒ 110 @ ƒ 130.—
Id. (WITTE) ƒ 150 @ ƒ 160.—
ARAK ℔ legger. ƒ 40 @ ƒ 45.—
KADJANG MATTEN. ƒ 9 @ ƒ 12.—
ROTTING ƒ 7 @ ƒ 9.—
WISSELKOERS 102%.

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag 12 Augustus 1860.
's Morgens te half negen ure.
Ds. MOUNIER.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag den 12 Augustus 1860.
Eerste H. Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te $8^{1}/_{2}$ ure.
Het Lof 's avonds te $6^{1}/_{2}$ ure.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoo lang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & Co TE SOERABAYA.